Àngels Teixidor: «Caldrà fer una reflexió sobre els models de residències»

Com a màxima responsable de la residència Les Vetes de Salt, Àngels Teixidor reflexiona sobre la pandèmia i els efectes que ha tingut en la vida a la residència

La directora de Les Vetes, Àngels Teixidor

Àngels Teixidor és la directora de la residència [https://www.diaridegirona.cat/tags/residencies.html]geriàtrica Les Vetes de Salt [https://www.diaridegirona.cat/girona/girona/salt/]. Des de la seva posició, ha viscut en primera línia la lluita contra el coronavirus. En aquesta entrevista, reflexiona com s'ha viscut la pandèmia al centre que dirigeix.

Com a directora de Les Vetes, quin ha estat el moment més complicat de la pandèmia
Suposo que quan vam tenir el brot. Va ser el moment de posar en pràctica tot el pla de contingències, el que havíem estat preparant... van ser moments de molts nervis, de si ho faríem bé, de desitjar que no morís ningú...

Va ser un brot, però, que va trigar a arribar.
Nosaltres, la primera onada la vam viure molt bé, sense patir. Però va ser en la segona onada quan vam tenir un brot important: 35 casos, deu derivacions hospitalàries, quatre persones que van morir. La resta, tots van poder tornar, i els que es van quedar a la residència se'n van sortir. En el fons són molt poc casos, però hi té molt a veure la fortalesa i la salut de cadascú per poder fer-hi front, perquè els casos se't complicaven en qüestió de res: una persona potser estava bé a les deu del matí i a les dues patia una insuficiència respiratòria, s'havia de transportar l'oxigen d'una habitació a una altra... I encara sort que totes les derivacions hospitalàries ens van ser admeses, perquè en aquell moment, malgrat que l'hospital estava tensionat per la pressió assistencial, encara es van poder assumir aquests ingressos. En aquest sentit, vam tenir sort que ens passés llavors i no en el pic de la primera onada, quan hi havia molt menys coneixement sobre el virus, menys material, més pressió als hospitals...

Van notar prou suport per part de l'administració?
Sí, sobretot vam tenir molt suport del CAP de Salt, i també de Salut Pública per revisar el circuït, fer la sectorització de la residència, les «zones netes» i les «zones brutes»... I Salut ens feia d'enllaç amb el CAP.

Com ha afectat tota aquesta situació els residents?
Tota la gent gran institucionalitzada ha fet una baixada, i els que viuen a casa, també. Han fet una baixada a nivell cognitintiu, de mobilitat, angoixa, por€ han patit molts trastorns emocionals. Han estat pensant molt en si la família estaria bé o no: ja els podien escoltar per telèfon o videoconferències amb les tablets, però una cosa és tenir informació i l'altra el contacte de tu a tu. Parlar a través d'una pantalla, no és el mateix.

I ara, s'estan recuperant ja de tot plegat?
Sí. Ara ja poden sortir, anar amb les famílies a passeig o a dinar, passar el cap de setmana a fora€ és molt diferent. Pensa que havien estat totalment confinats, i algunes vegades confinats fins i tot a dins de la seva pròpia habitació, amb un aïllament absolut. Comparat amb això, ara estem vivint moments de glòria. Jo ja hi firmo.

Tenen por, però, que pugui arribar una quarta onada?
Sí. Nosaltres, aquí, tenim ja el 100% de la població resident vacunada, cosa que et dona tranquil·litat. Però es comencen a sentir casos de persones que han resultat infectades després d'haver rebut les dues dosis, tot i que sembla que la cosa no es complica tant i és més lleu. Però sempre fa por fer un pas enrere, i més a Salt, que és una ciutat amb molt de contagi comunitari i on la gent no fa gaire bondat. Encara es veuen molts grups de joves i persones adultes que porten la mascareta mal posada o no la porten.

Com van viure el moment de la vacunació?
Fabulós, va ser un alleujament. Per nosaltres era veure la llum al final del túnel, perquè això pot ser l'inici de la fi del malson. Ho van rebre molt bé els residents, les famílies i els treballadors.

Els treballadors són un dels altres col·lectius que pitjor ho ha passat?
Sí, perquè molts ells també han acabat infectats.

Sortirem d'aquesta pandèmia més preparats per a les que puguin venir en un futur?
Hi ha molt camí per fer. Sí que s'està treballant amb el tema d'unificar els departaments de Salut i Afers Socials, que han d'anar de bracet en la gestió de les residències i els sociosanitaris. Però el que s'ha demostrat és que les residències amb molts residents i personal no són una bona opció quan hi ha una pandèmia. A les residències més petites, on s'ha pogut sectoritzar millor per plantes, s'ha pogut gestionar més bé. Per tant, caldrà un procés de reflexió sobre les futures residències i cap a quin model han d'anar. A les residències que tenen unitats de convivència de 12-15 persones a cada planta, i que poden mantenir grups estables, és més fàcil. Però és clar, a nivell arquitectònic, si no ho tens, has d'invertir, i s'han perdut tants diners... per tant, s'haurà de fer pensant en les noves residències. Les que ja estan construïdes, hauran d'anar tirant amb el que tenen ara.

Font del document:
https://www.diaridegirona.cat/comarques/2021/04/12/caldra-reflexio-sobre-models-residencies/1099376.html?utm_source=rss